

[Poul H. Møller.]

demonstrere for rimelige arbejds- og organisationsforhold.

Dertil er at sige, at det vil kristeligt folkeparti sandelig også støtte dem i, men vi må dog samtidig sørge for lov og orden her i landet, så sådanne demonstrationer ikke udarter til at blive totale afspærringer, fysisk blokade, så folk hindres i at kunne færdes til og fra ejendomme, hvor de har lovligt ærinde, f.eks. hvor de har deres bopæl eller deres arbejdsplads. Det er denne grænse, der ikke må overskrides, og alene med dette formål for øje vil vi i kristeligt folkeparti stemme for ændringsforslaget.

Jørgen Jensen (DKP):

Vi kan ikke støtte ændringsforslaget og har i det hele taget svært ved at se forskellen i målsætningen imellem ændringsforslaget og selve forslaget. Når man siger, man ikke vil anfægte fagforeningernes ret til lovligt anmeldte demonstrationer, og taler om lov og orden, synes jeg, det er groft i en situation, hvor mere end 100.000 mennesker bliver holdt ude fra retten til at komme ind på deres arbejdsplads, og hvor man også ved, at arbejdsgiverne søger at udnytte situationen til at presse både på løn- og arbejdsvilkår.

Dertil kommer, at både forslaget og ændringsforslaget efter min mening bygger på et helt forkert grundlag. Man nævner Bækkelund og Info, men i begge tilfælde blev det jo netop bevist, at det ikke er nødvendigt med ændringer, for at politiet i henhold til nuværende politivedtægt og love kan konstruere et påskud for at gribe ind, således som det skete i begge tilfælde.

Endelig vil jeg sige noget om fremskridtspartiets bemærkninger både i betænkningen og heroppefra. Man taler om professionelle voldsmand og kalder dem kinesere, og det er stadig væk Info og Bækkelund, man henviser til, også når man taler om, at borgerne ikke vil affinde sig med den slags demonstrationer. Man fremholder også truslen om, at man eventuelt vil gå til modangreb, og vi så jo også, der var såkaldte landmænd — jeg ved ikke, om vi skal kalde dem for noget modsat af kinesere, men givet var det, at der var nogle fremskridtsfolk, som sikkert ikke var landmænd — der var med til at organisere dette. Når man, truer med dette,

kan jeg ikke lade være med at mindes den situation, vi havde i Tyskland i begyndelsen af 1930'erne, hvor der var nogle stormtropper, som også sagde, de ville

Formanden:

Forhandlingen drejer sig om ændringsforslaget.

Jørgen Jensen (DKP):

Det er også ændringsforslaget til politivedtægten.

Formanden:

Ikke de tyske forhold i 1930'erne.

Jørgen Jensen (DKP):

.... Nej, men da var der også nogle, der talte om at forsvare borgernes rettigheder, da de angreb og knuste demokratiet.

Det er efter vor opfattelse det, man også vil gøre her, og det var ikke professionelle voldsmand hverken i Bækkelund eller Info, og der var som sagt mulighed også i politivedtægten for at gribe ind.

Vi skal erindre os, at vi har en arbejdsretslov herhjemme, vi har en forligsmandslov, som også lægger stramme rammer og begrænsninger. Ingen kan vel påstå, at hverken LO, bogbinderforbundet eller fotografene, som var indblandet i de sager, der er nævnt her, sprængte de rammer, som lå i arbejdsretsløvgivningen herhjemme. Tværtimod går man efter min opfattelse for langt for at holde sig inden for disse rammer; det er der et tydeligt eksempel på netop i disse dage.

Derfor kan vi kun sige, at det, der gøres her, er et forsøg på at begrænse fagbevægelsens rettigheder, og vi må gå imod ændringsforslaget, ligesom vi vil gå imod forslaget.

Brusvang (CD):

Centrum-demokraterne støtter, at denne sag bør afgøres med en ændring af politivedtægten.

Under behandlingen i retsudvalget stillede centrum-demokraterne det ændringsforslag til det oprindelige beslutningsforslag fra venstre, at ændring ikke skulle ske i straffeloven som dengang foreslået, men i politivedtægten, og der er jo enighed med forslagsstillerne om dette ændringsforslag, der også er